

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 003502 10 Кж
Бања Лука, 18.6.2010. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за организовани и најтеже облике привредног криминала, састављено од судија Горане Микеш, као председника вијећа, Слободана Милашиновића и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз учешће Соње Матић као записничара, у кривичном предмету против оптужених Д. Ђ. и Д. М. због кривичних дјела организовани криминал из члана 383а. став (3) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, оптужених Н. К., Е. А., М. М., Д. П., Н. Х. и М. Б. због кривичних дјела организовани криминал из члана 383а. став (2) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске и кривичним дјелом недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, те оптужених Н. С., А. Д. и Д. П. због кривичних дјела организовани криминал из члана 383а. став (2) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промета опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске и кривичним дјелом недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став (1) Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама оптуженог А. Д. и жалбама браниоца оптуженог Д. М., адвоката Н. Б., браниоца оптуженог З. Ж., адвоката В. Р. и браниоца оптуженог М. Б., адвоката Б. Г., изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 11 0 К 03502 10 Кв-п од 01.06.2010. године, у сједници вијећа одржаној 18.6.2010. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе оптуженог А. Д. и бранилаца оптужених Д. М., З. Ж. и М. Б., изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 11 0 К 03502 10 Кв-п од 01.06.2010. године.

Образложење

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 11 0 К 03502 10 Кв-п од 01.06.2010. године утврђено је да и даље постоје разлози за притвор

оптуженима Д. Ђ., Д. М., Б. М., Н. К., Е. А., М. М., Н. С., А. Д., Н. Х., Д. П., З. Ж. и М. Б., па се притвор према истима и даље продужава. Притвор је свим оптуженима продужен по основу члана 189. став (1) тачка г) Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП), оптуженима Д. М., Н. К., А. Д. и Д. П. и по основу члана 197. став (1) тачка в) ЗКП, оптуженом Д. Ђ. и по основу члана 197. став (1) тачка а) ЗКП.

Против тога рјешења жалбе су благовремено изјавили оптужени А. Д. и браниоци оптужених Д. М., адвокат Н. Б. из Б. Л., З. Ж., адвокат В. Р. из Б. Л. и М. Б., адвокат Б. Г. из Б. Л..

Жалба оптуженог А. Д. побија рјешење сматрајући да нема основане сумње да је починио кривична дјела која му се оптужницом стављају на терет, са приједлогом да се жалба усвоји и притвор укине или мјера притвора замијени мјерама забране.

Бранилац оптуженог Д. М. рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став (1) тачка ј) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, истичући да нема основане сумње да је овај оптужени починио предметно кривично дјело и да нема посебних притворских основа за продужење притвора, са приједлогом да се ова жалба уважи, побијано рјешење преиначи и према овим осумњиченим притвор укине или да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Жалба браниоца оптуженог З. Ж. рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, с приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и укине притвор или да се жалба уважи, побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Жалба браниоца оптуженог М. Б. рјешење побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона и битне повреде одредаба ЗКП, са приједлогом да се предмет врати на поновно одлучивање или да се осумњиченом укине притвор и осумњичени одмах пусти на слободу.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се жалбом побија а у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку – пречишћени текст („Службени гласник Републике Српске“ број 100/09 – у даљем тексту: ЗКП), овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Жалбе оптуженог А. Д. и бранилаца оптужених истрајавају у тврдњи да није испуњен ни општи услов за продужење притвора, а то је основана сумња да су оптужени починили кривична дјела која им се стављају на терет, чиме се, у суштини, оспорава постојање основане сумње, као општег услова за одређивање и продужење притвора. Овај жалбени приговор је неоснован из разлога што се првостепени суд приликом одлучивања о продужењу притвора правилно позива на потврђену оптужницу којом приликом је судија за претходно саслушање проучио сваку тачку оптужнице и доказе које му је доставио тужилац како би утврдио постојање основане сумње, доставило суду уз приједлог за одређивање

притвора, правоснажно рјешење којим је осумњиченима одређен притвор и на доказе које је Специјално тужилаштво приложило уз приједлог за продужење притвора.

Дакле, потврђивањем оптужнице потврђено је и постојање основане сумње да је оптужени Д. М. починио кривична дјела организовани криминал из члана 383а. став (3) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, оптужени А. Д. кривична дјела организовани криминал из члана 383а. став (2) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске и кривичним дјелом недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске и кривичним дјелом недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске и оптужени М. Б. кривично дјело организовани криминал из члана 383а. став (2) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске. Осим тога постојање основане сумње је образлагано у рјешењу Окружног суда у Бањој Луци од 01.04.2010. године, односно приликом продужења притвора након што је оптужница потврђена. Приликом одлучивања о продужењу притвора суд се ограничава искључиво на то да ли и даље стоји основана сумња и на потврђивање постојања законских разлога за продужење притвора. Побијано рјешење у образложењу утврђује да и даље стоји основана сумња образлажући то да су у рјешењу којим је продужен притвор након потврђивања оптужнице дати детаљни разлози.

По налажењу овог суда нису основани ни приговори из жалби којима се покушава довести у сумњу правилност закључка из побијаног рјешења о постојању посебних разлога за продужење притвора по притворским основима из члана 197. став (1) тачка в) и г) ЗКП.

Насупрот приговорима из жалби, којима се оспорава правилност закључка из побијаног рјешења о постојању разлога за притвор по ревидираном притворском основу из члана 197. став (1) тачка г) ЗКП овај суд налази да из начина извршења и могућих посљедица кривичних дјела за која су оптужени основано сумњиви извршиоци произилази закључак о постојању разлога за притвор и по том притворском основу. Основана сумња да су оптужени, како им се то потврђеном оптужницом Специјалног тужилаштва ставља на терет, организовано и заједнички, неовлаштено куповали и продавали супстанце које су проглашене за опојне дроге а оптужени А. Д. и З. Ж. бавили се недозвољеним прометом оружја или експлозивних материја, при чему је пронађена и одузета одређена количина опојне дроге “марихуане” и кокаин, као и двије дигиталне ваге и већа количина оружја, и по оцјени овог суда оправдава закључак да се

околности под којима су кривична дјела извршена могу окарактерисати ванредним. У питању су кривична дјела (организовани криминал, неовлаштена производња и промет опојних дрога и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја) које, поред општих услова у виду законом запријеђене казне (казна затвора од 10 година или тежа казна), има и посебну тежину, проистеклу из начина извршења дјела и посљедице, те би пуштање на слободу оптужених имало за резултат стварну пријетњу нарушавања јавног реда. За постојање овог притворског разлога не тражи се нарушавање јавног реда већ стварна пријетња нарушавању јавног реда. Све побројане околности и по оцјени овог суда указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршиоца и представљају ванредне околности које би у случају пуштања оптужених на слободу за резултат имале стварну пријетњу нарушавања јавног реда. Тиме се стичу сви разлози за продужење притвора по овом притворском основу, па је првостепени суд правилно поступио када је свим оптуженима продужио притвор по овом притворском основу. Имајући у виду ранију осуђиваност оптужених Д. М. и А. Д. првостепени суд такође правилно налази да постоји оправдана бојазан да би оптужени, ако би били пуштени на слободу, наставили са вршењем кривичних дјела, те да стоји разлог за продужење притвора овим оптуженим и по основу члана 197. став (1) тачка в) ЗКП.

Сљедом наведеног разлоге побијаног рјешења у цјелости прихвата и овај суд па стога приговори жалби којима се доводи у питање постојање основане сумње као општег услова за продужење притвора нису основани, нити су основани жалбени приговори да није било мјеста продужењу притвора према оптуженима са означених притворских разлога. Слиједом изложеног не може се прихватити као правилан став жалбе оптуженог Д. да се предложеним мјерама забране може постићи иста сврха као и притвором из разлога што су у одлуци и образложењу побијаног рјешења да стоје разлози за продужење притвора по наведеним основама садржани и разлози за одређење да се блажим мјерама не може остварити иста сврха.

Из свих наведених разлога, жалбе бранилаца осумњичених нису основане, па је ваљало те жалбе одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 336. став (3) ЗКП.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Горана Микеш